

การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ดาร์ตน พงษ์สุวรรณ¹

¹โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม

อีเมล: dadadoodee@gmail.com

วันที่รับบทความ: 5 กุมภาพันธ์ 2567 วันที่แก้ไขบทความ: 5 มีนาคม 2567 วันที่ตอบรับบทความ: 29 มีนาคม 2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม จำนวน 39 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้ ชุดฝึกทักษะสำหรับครู จำนวน 1 เล่ม 2) ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ จำนวน 2 ฉบับ และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.78/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.47 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.70 3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.53)

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะ ความพึงพอใจ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

The Development of English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students, Watchanpradittharam School Pasijaroen District, Bangkok Metropolitan Administration

Darat Pongsuwan¹

¹Watchanpradittharam School

E-mail: dadadoodee@gmail.com

Received: 5 February 2024 Revised: 5 March 2024 Accepted: 29 March 2024

Abstract

The main objectives of this study are as follows: 1) to develop the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students, aiming to meet the effectiveness index criteria of 80/80, 2) to assess the English communication skills of Matthayomseuksa 2 students before and after using the English for Communication Skills Training Kit, and 3) to evaluate the satisfaction of students on the English for Communication Skills Training Kit. The sample for this study consisted of 39 Matthayomseuksa 2 students from Wat Chanpradittharam School, selected through random sampling. The research instruments included the Teacher Manual of the English for Communication Skills Training Kit, the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students (comprising a set of 6 booklets), the English Communication Skills Achievement Tests for Matthayomseuksa 2 (consisting of both a pretest and a posttest, with 30 questions each), and a satisfaction questionnaire for Matthayomseuksa 2 students regarding the English for Communication Skills Training Kit (containing 15 questions and a 5-point ranking scale). Statistical tools used for data analysis included percentages, means, standard deviations, and dependent t-tests. The findings of this study were as follows: 1) The effectiveness of the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students was determined to be 83.78/84.53. 2) The comparison of students' English communication skills between the average pretest score and the average posttest score yielded a significant difference. The mean pretest score was 16.47, while the mean posttest score increased to 24.70. The difference was statistically significant at the .01 level. 3) Students who used the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 experienced the highest level of satisfaction on average ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.53), making it quite noteworthy.

Keywords: skill training set; satisfaction; English for communication

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสารไม่ว่าด้านภาษาเขียนหรือภาษาพูด ทุก ๆ ประเทศในทวีปเอเชียต่างส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ประเทศไทยตระหนักในความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวจึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2433 มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษมาตามลำดับ เพื่อสนองความจำเป็นในการใช้ภาษาในทุกระดับ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรปัจจุบันก็มุ่งให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน การเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ตลอดจนพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิบัติ และกระบวนการสร้างเสริมคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเป็นพื้นฐานการเรียน ภาษาระดับสูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570) ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และ ศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาคน ดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอันยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนา เยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการ คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน

เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบ อาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนา ผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการ ใช้ ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้าง ขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การ จัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาจึงควร ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะภาษาและกิจกรรมฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษา ด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ทั้งด้าน ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ใน การศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

จากการสำรวจสภาพความเป็นจริงและการศึกษาวิจัยพบว่าความสามารถด้านทักษะ การสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ มาจากสาเหตุหลายประการ เมื่อพิจารณาปัจจัย เชิงสาเหตุของปัญหาแยกได้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) นักเรียน 2) ครู 3) สื่อ 4) วิธีการสอน 5) การวัดและประเมินผล

6) หลักสูตร และ 7) นโยบาย นักเรียนชาวอิหร่านส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการฝึกทักษะการฟัง การพูด และบางส่วนก็จะเน้นการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรและเลือกใช้สื่อควรจะเลือกตามความสนใจของผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำโครงสร้างทางภาษาที่ได้เรียนมาแล้วมาใช้ในการแสดงความคิด ความรู้สึก เจตคติและความต้องการ การตั้งคำถาม กิจกรรมการแก้ปัญหา และการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคล โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เช่น กิจกรรมประจำวัน การศึกษาและการประกอบอาชีพ ด้วยการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนให้คล่องแคล่ว (fluency) และถูกต้อง (accuracy) ตามหลักภาษาโดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ ของการสื่อสาร โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านคำ ประโยค สัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ตลอดจนการอ่านจับใจความสำคัญ และการเขียนเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการเรียนและในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีหลายวิธีที่เป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เช่น การจัดการเรียนการสอนจากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้แบบบูรณาการ การสอนแบบใช้บทบาทสมมติ การจัดการเรียนรู้แบบโครงการหรือโครงงาน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง เกม บทเรียนการ์ตูน ภาพยนตร์การ์ตูน เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในการใช้ภาษาในการสื่อสารในทางบวก เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งฝึกทักษะโดยใช้ทักษะสัมพันธ์ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยไม่แยกหรือจัดลำดับขั้นตอนไว้ว่าจะเริ่มต้นด้วยทักษะใดก่อน อาจจะฝึกขั้นต้นด้วยทักษะการเขียนก่อนโดยใช้ภาษาที่ผู้เรียนเคยรู้มาก่อนก็ได้ นอกจากนั้นผู้เรียนจะเรียนโดยจับคู่หรือแบ่งกลุ่ม เพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ มีการถาม สนทนาโต้ตอบการอภิปราย การแก้ปัญหา ซึ่งเป็นเป้าหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 108-116) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (teaching procedures) ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation) ขั้นการฝึก (practice) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (production) และขั้นสรุป (Wrap up) โดยการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน โดยผู้สอนจะต้องนำความรู้จากทฤษฎีการสอนทักษะทางภาษาแต่ละทักษะมาประยุกต์มาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำความเข้าใจ และจัดกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องตามแนวการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวนี้ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน จัดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรมเน้นฝึกทักษะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนให้ผู้เรียนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด โดยไม่ได้ละเลยทักษะใดทักษะหนึ่งในแต่ละคาบเรียนเพียงแต่จะเน้นทักษะใดเป็นพิเศษ จากนั้นก็สามารถโยนไปสู่ทักษะอื่น ๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับจากการฟัง พูด อ่าน และเขียนเสมอไป มีการบูรณาการทักษะอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างคล่องแคล่วเหมาะสมและถูกต้องกับกาลเทศะได้ (วิลาสินี ศักดา, 2552)

จากสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเนื้อหาในแต่ละบทเรียนจะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบได้ในชีวิตจริง เช่น การตกท้าย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอร้องหรือออกคำสั่ง การเดินทางท่องเที่ยว การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว หรือการถามทาง

และบอกทาง อาหารและเครื่องดื่มที่ชอบ การประกอบอาหาร การดูแลสุขภาพ ตลอดจนเรื่องการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งในแต่ละชุดฝึกทักษะนักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยจะได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากการอ่านคำ สำนวนหรือประโยค บทสนทนาจากเรื่องราวใกล้ตัวที่ถ่ายทอดผ่านตัวการ์ตูน พร้อมทั้งฝึกทักษะการฟังจากเพลงและเสียงสนทนาประกอบเรื่องราว ส่วนของทักษะการพูด นักเรียนจะได้ฝึกประสบการณ์การพูดเพื่อสื่อสารโต้ตอบในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันต่าง ๆ ด้วยการการพูดแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่ได้อ่านและพูดเพื่อนำเสนอผลงาน และการฝึกทักษะการเขียนจะมีทั้งการฝึกเขียนคำศัพท์ เขียนประโยค เขียนตอบคำถามและเขียนแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกส่วนบุคคล ตลอดจนการเขียนแสดงข้อมูลในรูปแบบตารางและกราฟ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการปฏิบัติจริง เนื้อหาที่นำมาจัดทำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในครั้งนี้จึงมีลักษณะการบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความเหมาะสมของเนื้อหา เช่น สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น และการฝึกทักษะในครั้งนี้เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน ให้เกิดความคล่องแคล่ว แต่ก็ไม่ได้ละเลยความถูกต้องทางหลักการใช้ภาษาเสียทีเดียว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียดจึงได้มีนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการเล่นเกมคำศัพท์และฟังเพลง ในการศึกษาในครั้งนี้นอกจากจะเป็นการสร้างสื่อในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สูงขึ้นแล้ว ผู้วิจัยยังมุ่งหวังที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงของผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม จำนวน 3 ห้อง มีจำนวนทั้งหมด 109 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยเลือกห้องเรียนมาจำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มีการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถที่มีทั้งเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งห้องเรียนที่เลือกมาศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 39 คน

2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 18 แผน

2.2 ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 เล่ม

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.4 แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 จัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อและแหล่งเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในแต่ละชั่วโมงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

3.2 ขี้แจงวิธีดำเนินการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่ละชุดใช้เวลา 3 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย สารความรู้ กิจกรรมในชุดกิจกรรมและแบบทดสอบ ผู้เรียนจะต้องเรียนเนื้อหาให้เข้าใจ แล้วจึงทำกิจกรรมในภาคปฏิบัติและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินผลการเรียนในแต่ละเรื่อง โดยกำหนดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทีละเรื่องตามลำดับจนครบทั้ง 6 ชุด

3.3 ทำการทดสอบก่อนเรียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ ให้เวลา 1 ชั่วโมง นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.4 นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามกำหนดการสอนที่จัดทำไว้ ขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หากไม่เข้าใจในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติผู้เรียนสามารถถามผู้สอนได้ ครูผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่าสงสัยหรือไม่เข้าใจอย่างไร ผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนและการปฏิบัติงานน้อยเพียงใด แล้วจดบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน

3.5 เมื่อจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครบทั้ง 6 ชุด แล้วผู้สอนทำการทดสอบหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ ให้เวลา 1 ชั่วโมง นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกเป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนรู้ด้วย นำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่าประสิทธิภาพ 83.73/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 1) และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ		เกณฑ์ การประเมิน	ผลการประเมิน
	ประสิทธิภาพ กระบวนการ (E ₁)	ประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ (E ₂)		
กิจกรรมระหว่างเรียน	83.73		80	ผ่านเกณฑ์
แบบทดสอบหลังเรียน		84.53	80	ผ่านเกณฑ์

4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X}$ =14.28, S.D.=2.28) และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X}$ =25.36, S.D.=2.08) ซึ่งจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 58.70^{**}$, S.D.= 1.18) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แสดงว่าชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	39	30	14.28	2.28	58.70	0.000
หลังเรียน	39	30	25.36	2.08		

3. ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.61, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 14 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 ชุดฝึกทักษะทำให้ฉันชอบการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ =4.85, S.D.=0.49) รองลงมา คือ ข้อ 6 ฉันมีความสุขกับการทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ ($\bar{X}$ =4.77, S.D.=0.43) และอันดับที่ 3 คือ ข้อ 11 ชุดฝึกทักษะเปิดโอกาสให้ฉันได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียนภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วนในแต่ละชุดกิจกรรม ($\bar{X}$ =4.72, S.D.=0.51)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการสร้างและทดลองใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ สรุปผลได้ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสามารถสร้างและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้โดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.73/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.28 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.36 ซึ่งจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผลการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีประสิทธิภาพ 83.73/84.53 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียน และศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งวางแผนการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ นอกจากนี้ยังได้นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษา รูปแบบการพิมพ์และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วชุดฝึกทักษะที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้กับผู้เรียน ผู้วิจัยยังได้ออกแบบชุดฝึกทักษะโดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากเนื้อหาที่นักเรียนสามารถพบได้ในชีวิตจริง และเป็นเรื่องที่เด็กวัยรุ่นสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสร้างชุดฝึกทักษะที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้ ชุดฝึกทักษะที่ดีต้องมีประสิทธิภาพก่อนนำไปเป็นสื่อการเรียนการสอน ดังนั้น จึงต้องมีการทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ทำให้มั่นใจว่าชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพเพราะชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านการทดลองใช้กับผู้เรียนและได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ระยะเวลาที่ใช้ ดังนั้นจึงทำให้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้การเลือกเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนักเรียนหรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ถูกต้อง อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติ

กิจกรรมได้จริง ผลการทดลองครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สุธิมาศ นะรินรัมย์ (2555, น. 105-108) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 82.65/81.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมใจ ยาป่าคาย (2557, น. 70-74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปางงุ้น โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปางงุ้น จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.53/84.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ วรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556, น. 55-65) ได้ศึกษาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ (E_1 / E_2) 90.27/94.95

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.36 คิดเป็นร้อยละ 84.53 สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 14.28 คิดเป็นร้อยละ 47.61 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างให้สูงขึ้นได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ได้มีการนำชุดกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา และการจัดรูปแบบการพิมพ์ รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ได้มีการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ของการทดสอบ และหาค่าความยากง่าย และได้มีการปรับปรุงจนได้ประสิทธิภาพ จึงทำให้นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุธิมาศ นะรินรัมย์ (2555, น. 105-108) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 60.18 มีความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ อัญชลี โพธิ์เทนชัย (2556, น. 60-90) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีรูปภาพการ์ตูนสีสัน

สไตส์ประกอบเรื่องราวที่สอดคล้องกับบทเรียนในแต่ละชุดกิจกรรม มีเนื้อหาที่ความเหมาะสมกับวัย มีคำสั่งที่อ่านเข้าใจง่ายและชัดเจน จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะพบว่า ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนรู้สึกว่าได้ได้รับความรู้จากการใช้ชุดฝึกทักษะแล้วทำให้นักเรียนชอบการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น แสดงว่านักเรียนมีความสุขกับการได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่จัดให้ รองลงมาคือ ชุดฝึกทักษะเปิดโอกาสให้ฉันได้ฝึกทักษะการฟังการพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วนในแต่ละชุดกิจกรรม และนักเรียนภูมิใจกับผลงานของตนเองในชุดฝึกทักษะ และนักเรียนตระหนักว่าสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดฝึกทักษะไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นได้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชอบทำกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและนักเรียนรู้สึกดีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมและตระหนักเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้เรียนรู้จากชุดฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557, น. 67-74) ได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ และรักความเป็นไทย รักท้องถิ่น อยู่ในระดับดี และผลการศึกษาทัศนคติของนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการเขียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ นักเรียนได้สัมผัสสื่ออย่างใกล้ชิด สื่อการเรียนรู้ มีเพียงพอกับนักเรียน และสื่อมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม และ 4) ด้านประโยชน์ของแบบฝึก นักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในคำศัพท์มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ ลดาวัลย์ ศรีประดิษฐ์ (2556, น. 84-90) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง “My Village” โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนชัย ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน ครูผู้สอนควรจัดดูแลและคอยให้คำแนะนำในบางกิจกรรม เนื่องจากกิจกรรมทุกกิจกรรมมีคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าอาจต้องการความช่วยเหลือ แต่ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองอ่านด้วยตนเองก่อน ถ้าไม่สามารถอ่านได้จึงช่วยแปลคำสั่งให้ผู้เรียน ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด พูด และทำกิจกรรมและคอยควบคุมเวลาให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมได้ทันเวลาที่กำหนด
3. ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน ครูไม่ควรจะคาดหวังในผลงานของผู้เรียนมากเกินไป แต่ควรให้กำลังใจและชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และปฏิบัติตามกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป
4. ก่อนนำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ ผู้สอนควรจะศึกษาคู่มือการใช้ ตลอดจนขั้นตอนการสอนให้ละเอียด เตรียมอุปกรณ์ที่ระบุไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้

พร้อม เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียน

5. ในระหว่างการนำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ ครูผู้สอนควรปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกเสมอ โดยจดบันทึกผลสำเร็จและปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง

6. สำหรับนักเรียนที่ทำกิจกรรมแต่ละชุดไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ไขโดยการทำซ้ำอีกครั้งก่อนที่จะไปทำกิจกรรมในใบงานถัดไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ หรือในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติครบทุกหน่วยการเรียนรู้

2. ควรผลิตสื่อชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบสื่อผสม ออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทบทวนได้ตลอดเวลาในหน่วยอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2542). นโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กุศยา แสงเดช. (2545). คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: แม็คจำกัด.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). “หน่วยที่14 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา” เอกสารการสอนชุดสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ลดาวลัย ศรีประดิษฐ์. (2556). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My Village โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนชัย ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารวิทยา. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิลาสินี ศักดา. (2552). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554). กรุงเทพมหานคร: สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สมใจ ยาป่าคาย. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปางวุ่น โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สุธิมาศ นะรินรัมย์. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมุติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี โพธิ์เทนชัย. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมุติ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.